

Opmerkingen naar aanleiding van Voorstel van Wijziging van de Wet op het financieel toezicht ter implementatie van de richtlijn 2016/97/EU (Richtlijn verzekeringsdistributie)

Artikel 1.1 Wft

Onder de nieuwe definitie van bemiddelen vallen ook websites die informatie verstrekken over een financieel product, mits de cliënt via 'een website of andere media het desbetreffende product kan afsluiten'.

Uit de memorie van toelichting blijkt dat met de nieuwe definitie wordt beoogd vergelijkingsites onder het begrip bemiddelen te brengen.

Tot nog toe zijn websites van brancheverenigingen of sportclubs of andere belangenbehartigers niet aangemerkt als bemiddelen. Deze websites geven algemene informatie over een verzekering (of meerdere verzekeringen) die specifiek geschikt is (zijn) voor de achterban. De brancheverenigingen hebben over de verzekeringsvoorwaarden vaak afspraken gemaakt met verzekeraars, al dan niet na tussenkomst van een assurantietussenpersoon. Op de websites van de brancheverenigingen e.d. staat algemene productinformatie en verder bevatten deze sites een button waarmee voor meer informatie en voor het feitelijke sluiten van de verzekering kan worden doorgelinkt naar de website van een assurantietussenpersoon of verzekeraar.

Met de nieuwe definitie lijkt ook deze groep onder het begrip 'bemiddelaars' te worden gebracht. Is dat inderdaad de bedoeling?

Artikel 1:21 Wft

De vrijstelling voor partijen die in verzekeringen bemiddelen in aanvulling op de levering van een goed of een dienst is vervallen. In de Vrijstellingsregeling komt daarvoor een (nog niet bekende) regeling in de plaats.

Voor zover nu bekend zal in de nieuwe Vrijstellingsregeling weer uitsluitend een vrijstelling komen voor verzekeringen die in aanvulling op de levering van een product worden aangeboden. In de praktijk bestaat ook behoefte aan een vrijstelling voor verzekeringen die in aanvulling op een dienst worden aangeboden. Bijvoorbeeld een branchevereniging die cursussen regelt voor leden, en die graag een annuleringsverzekering wil aanbieden. Of een kliniek die ook verzekeringen wil regelen voor de cliënten die daar tijdelijk opgenomen zijn. Of een bedrijf dat werkmaterieel verhuurt en dat zijn klanten een cascoverzekering wil aanbieden. Is het mogelijk om de vrijstelling uit te breiden met verzekeringen die samenhangen met de levering van diensten?

Artikel 4:22a Wft

In dit artikel wordt een in de praktijk lastig toe te passen onderscheid gemaakt tussen de verplichtingen bij bemiddelen (lid 1 en 2) en adviseren (lid 3).

Bij bemiddelen moet de bemiddelaar de 'wensen en behoeften' van de cliënt vaststellen en moet de door hem voorgestelde verzekering vervolgens in overeenstemming zijn met de wensen en behoeften van de klant.

Bij advies moet de adviseur (aanvullend) uitleggen waarom de bepaalde verzekering het beste aansluit bij de wensen en behoeften.

Het enige verschil tussen bemiddelen en adviseren lijkt te zijn dat de adviseur de voorgestelde verzekering moet toelichten. In beide gevallen moet de assurantietussenpersoon immers de wensen én behoeften van de klant vaststellen.

In de memorie van toelichting (T) wordt als voorbeeld gegeven, dat een bemiddelaar voor een klant die aangeeft dat hij alleen een WAM verzekering wil sluiten een verzekering moet aanbieden die aansluit bij de wensen en behoeften van de klant.

De (geuite) wens van de klant is duidelijk, maar of die wens de behoefte van de klant weergeeft is voor de bemiddelaar niet te controleren zonder nadere vraagstelling. Als de klant na nadere bevraging een behoefte blijkt te hebben die anders is dan zijn geuite wens (bijvoorbeeld omdat hij niet wist dat een WAM verzekering geen schade aan de eigen auto dekt), dan kan de assurantietussenpersoon alleen maar voldoen aan de behoeften van de klant als hij adviseert om een andere dan de gewenste verzekering te sluiten.

De wettelijke verplichting om de voorgestelde verzekering te laten aansluiten op de wensen en behoeften van de klant leidt dus feitelijk tot de verplichting om te adviseren en vervolgens tot de verplichting om het advies toe te lichten.

Om aan te kunnen tonen dat is voldaan aan de wettelijke verplichting, zal de toelichting schriftelijk moeten gebeuren.

Of wordt met dit artikel slechts beoogd te regelen dat de productinformatie die de bemiddelaar voorafgaand aan het sluiten van de verzekering verstrekt zo moet zijn geformuleerd, dat de cliënt zelf in staat is om te beoordelen of de verzekering voldoet aan zijn wensen en behoeften?

Artikel 4:63a en 75a Wft

In deze artikelen wordt geregeld dat als een verzekering wordt aangeboden als onderdeel van een pakket in aanvulling op de levering van een goed/dienst, dat de dienst of het goed ook afzonderlijk moet kunnen worden aangeschaft.

In de toelichting wordt verwezen naar oneerlijke handelspraktijken in de zin van artt 6:193b jo 193d BW. Dit is een regeling ter bescherming van consumenten. De artt 4:63a en 75a Wft lijken echter ook van toepassing te zijn op alle zakelijke dienstverlening. Is het inderdaad de bedoeling alle professionele, zakelijke partijen een consumentenbescherming te bieden, die bestaat uit de mogelijkheid om achteraf en qua tijd onbeperkt (bijvoorbeeld nadat blijkt dat dekking toch niet nodig is geweest) een verzekeringsovereenkomst te laten vernietigen (met teruggave van premie)?

In hoeverre is het nog wel toegestaan differentiatie aan te brengen in de prijs van het product of dienst, afhankelijk van het al dan niet tevens aanschaffen van de bijbehorende verzekering? Bijvoorbeeld een bank die een hogere rente vraagt voor de financiering van een gebouw als de opstalverzekering niet wordt afgenomen bij de aan de bank verbonden verzekeraar of via de aan de bank verbonden assurantietussenpersoon?

Sommige diensten kunnen vrijwel niet worden geleverd zonder verzekering. Denk bijvoorbeeld aan het onderwijspakket dat universiteiten bieden aan in Nederland studerende buitenlandse studenten, en waar ook een basis verzekering tegen ziektekosten deel van uitmaakt.

Is het mogelijk om in de wet een vrijstelling op te nemen voor dergelijke noodzakelijke pakketten, waarbij levering van alleen de dienst of een product redelijkerwijs niet (tegen dezelfde kosten) van de leverancier kan worden verlangd of aantoonbaar niet in het belang van de consument is?